

ПАМ'ЯТІ ПРОФЕСОРА ТАРАСА ГЕОРГІЙОВИЧА ШЕВЧЕНКА

Геодезична громадськість України зазнала важкої втрати. 17 липня 2011 року, на 72 році життя, після тяжкої хвороби відійшов у вічність видатний вчений, доктор технічних наук, професор, заслужений винахідник України Тарас Георгійович Шевченко.

Народився Т.Г. Шевченко 5 листопада 1939 р. у м. Житомирі. Батько – військовослужбовець, мати – лікар. Батько загинув у жовтні 1941 р. Сім'я Шевченків була евакуйована до Самарканда, де мешкала до кінця війни. У 1945 р. сім'я переїхала у м. Рівне, де у 1946 р. Тарас Шевченко пішов до СШ № 2. Після дев'ятого класу він перейшов у СШ № 10, яку закінчив у 1956 р.

У 1957 р. Т.Г. Шевченко вступив на механічний факультет Львівського політехнічного інституту.

У 1962 р. Тарас Георгійович одружився. У 1963 р. народився перший син Григорій, а у 1970 р. – другий син Георгій.

Після завершення навчання у 1963 р. Т.Г. Шевченка скерували в Алма-Ату на ремонтно-механічний завод, де він розпочав роботу конструктором, згодом став начальником цеху.

У 1967 р. Т.Г. Шевченко повернувся до Львова, працював конструктором першої категорії у проектно-конструкторському бюро з конвеєробудування.

З 1968 р. почав працювати у НДЛ-32 Львівського політехнічного інституту на посаді старшого інженера. Лабораторія належала кафедрі теорії машин і механізмів, якою керував професор М.Г. Комаров, і займалася монтажем і ремонтом обертових печей практично у всьому Радянському Союзі.

У 1973 р. Т.Г. Шевченко отримав перше авторське свідоцтво і розпочав роботу над кандидатською дисертацією, а у 1975 р. вступив до аспірантури (керівник проф. М.Г. Комаров і доц. Ю.М. Микольський) і у 1976 р. успішно захистив дисертацію.

З 1978 р. Т.Г. Шевченко почав співпрацю з кафедрою геодезії разом з А.Л. Островським і В.Г. Гребенюком. Вони підготували доповідь про контроль прямолінійності осі корпусу печі лазерними приладами для всесоюзної конференції. У 1978 р. Т.Г. Шевченка прийняли на посаду старшого наукового співпраців-

ника ГНДЛ-18, а з вересня 1979 року – старшого викладача кафедри геодезії, де він читав лекції з курсу “Геодезичне приладознавство”. У 1982 р. Т.Г. Шевченко став доцентом.

Перша монографія “Современные методы контроля установки оборудования” Т.Г. Шевченка, І.В. Кузьо і Ю.М. Микольського вийшла у 1982 р.

Докторську дисертацію Т.Г. Шевченко захистив у 1992 р. на тему “Розробка теоретичних основ, методів та засобів інженерно-геодезичного обладнання великогабаритного промислового обладнання”.

Наукова тематика Т.Г. Шевченка стосується механічних і геодезичних процесів під час встановлення і діагностування великогабаритного промислового обладнання.

Професор Т.Г. Шевченко опублікував понад 150 наукових праць, з них більш ніж 50 патентів та авторських свідоцтв. За свої роботи професор отримав нагороди, став заслуженим винахідником України; відмінником освіти України; нагороджений двома срібними та двома бронзовими медалями ВДНГ СРСР, Почесною грамотою Міжнародної виставки “Метрологія 86”, Почесною грамотою Національного університету “Львівська політехніка” та іншими нагородами.

Професор Т.Г. Шевченко був членом спецради із захисту кандидатських і докторських дисертацій, керував аспірантурою, займався науковою роботою зі студентами. За редакцією Т.Г. Шевченка вийшли у світ посібник, підручник і практикум “Геодезичні прилади” для студентів геодезичних спеціальностей.

Від нас пішов відомий науковець, досвідчений викладач, шанований колега. Працівники і студенти Національного університету “Львівська політехніка” висловлюють співчуття родині. Пам'ять про Тараса Георгійовича назавжди залишиться у наших серцях.

**Редакційна колегія збірника наукових праць
“Сучасні досягнення геодезичної науки та виробництва”**

**Колектив Інституту геодезії
Національного університету “Львівська політехніка”**